

Usnesení Nejvyššího soudu SSR ze dne 30.08.1979, sp. zn. 8 Co 90/79, ECLI:CZ:NS:1979:8.CO.90.1979.1

Číslo: 39/1984

Právní věta: Výplatu dávky dôchodkového zabezpečenia podmienenú zdravotným stavom požívateľa dôchodku možno podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. zastaviť, ak sa požívateľ dávky nepodrobí lekárskeho vyšetreniu, hoci bol upozornený na možné zastavenie výplaty dávky. Rozhodnutie o zastavení výplaty dávky sa vykoná od najbližšej splátky dôchodku. Zastavenie výplaty dávky podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. má vo vzťahu k nároku na dávku povahu predbežného opatrenia, vyvolaného nedostatkom potrebnej súčinnosti požívateľa dávky s orgánmi dôchodkového zabezpečenia.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 30.08.1979

Spisová značka: 8 Co 90/79

Číslo rozhodnutí: 39

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Rozhodnutí jiných orgánů, Sociální zabezpečení

Předpisy: 121/1975 Sb. § 61 odst. 3
§ 62 odst. 1 99/1963 Sb. § 220

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 39/1984 sb. rozh.

Výplatu dávky dôchodkového zabezpečenia podmienenú zdravotným stavom požívateľa dôchodku možno podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. zastaviť, ak sa požívateľ dávky nepodrobí lekárskeho vyšetreniu, hoci bol upozornený na možné zastavenie výplaty dávky. Rozhodnutie o zastavení výplaty dávky sa vykoná od najbližšej splátky dôchodku.

Zastavenie výplaty dávky podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. má vo vzťahu k nároku na dávku povahu predbežného opatrenia, vyvolaného nedostatkom potrebnej súčinnosti požívateľa dávky s orgánmi dôchodkového zabezpečenia.

(Uznesenie Najvyššieho súdu SSR z 30. 8. 1979, [8 Co 90/79](#))

Úrad dôchodkového zabezpečenia v Bratislave svojím rozhodnutím zastavil podľa ustanovenia § 61

zákona č. 121/1975 Zb. výplatu invalidného dôchodku počnúc splátkou za október 1978 s odôvodnením, že navrhovateľ sa nepodrobil lekárskemu vyšetreniu napriek tomu, že bol na možné zastavenie výplaty dávky upozornený. Ďalším rozhodnutím bol navrhovateľovi invalidný dôchodok od 16. 10. 1978 odňatý a súčasne mu bol priznaný čiastočný invalidný dôchodok podľa ustanovenia § 25 zákona č. 121/1975 Zb.

Navrhovateľ podal proti obidvom rozhodnutiam opravné prostriedky, ktorými sa domáhal ďalšej výplaty dôchodku, prípadne ponechania dávky v nezmenenej výške.

Krajský súd v Bratislave obidve uvedené rozhodnutia zrušil. V odôvodnení svojho uznesenia uviedol, že nie je preukázané doručenie predvolania na lekársku prehliadku a poučenie navrhovateľa o možných následkoch; pokiaľ ide o odňatie invalidného dôchodku, súd poukázal na ustanovenie § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb., ktoré vylučuje spätné odňatie dôchodku.

Úrad dôchodkového zabezpečenia v odvolaní namietol, že súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie o zastavení výplaty dôchodku bez náležitého zhodnotenia skutočného stavu veci, vec neposúdil správne z hľadiska ustanovení § 61 ods. 3 a § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. a neuvážil výsledok zdravotného posúdenia, podľa ktorého úplná invalidita navrhovateľa pominula 19. 9. 1978.

Najvyšší súd SSR zmenil uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia o zastavení výplaty invalidného dôchodku tak, že toto rozhodnutie potvrdil; v časti týkajúcej sa odňatia dôchodku rozhodnutie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Z odôvodnenia:

Ustanovenie § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. o výplate dávky treba vykladať v súvislosti s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb., pokiaľ sa týka trvania nároku na dávku, prípadne jeho zániku. Zatiaľ čo rozhodnutie o odňatí dávky (v danom prípade o odňatí invalidného dôchodku) treba podložiť posudkom o pominutí invalidity a v dôsledku obmedzenia uvedeného v druhej vete ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. treba jeho účinnosť vysloviť iba odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynulo obdobie, za ktoré bola dávka už vyplatená, k vydaniu rozhodnutia o zastavení výplaty dávky stačí vedomý nedostatok súčinnosti príjemcu dávky potrebnej na posúdenie jeho zdravotného stavu z hľadiska trvania podmienok nároku na dôchodok. Účelom ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. je teda zabezpečiť urýchlenie konania o preskúmanie ďalšej existencie podmienok nároku a zabrániť tomu, aby sa neodôvodnenými prieťahmi v konaní nedosahovala výplata jednotlivých splátok dávky, hoci podmienky pre ďalšie poskytovanie dávky už prípadne odpadli. Zastavenie výplaty dávky umožní, aby sa po zistení, že úplná (čiastočná) invalidita pominula už pred zastavením výplaty dávky, rozhodlo, že dávka nepatrí už odo dňa zastavenia výplaty, čo by inak vzhľadom na druhú vetu ustanovenia § 62 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. možné nebolo.

Z toho súčasne vyplýva, že rozhodnutie podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. má vo vzťahu k nároku na dávku povahu predbežného opatrenia, ktorého účinky na trvanie nároku na dávku sú iba nepriame, podmienené výsledkom posúdenia zdravotného stavu účastníka. Ak sa zistí, že podmienky nároku na dávku ďalej trvajú, rozhodnutie o zastavení výplaty dávky nemá na existenciu nároku na dávku ďalšie právne účinky.

V prejednávanej veci navrhovateľ na pojednávaní 22. 3. 1979 pripustil, že dostal tlačivo obsahujúce predvolanie na lekárske vyšetrenie s poučením o možnosti zastavenia výplaty dávky. Podmienky zastavenia výplaty dávky podľa ustanovenia § 61 ods. 3 zákona č. 121/1975 Zb. boli teda splnené a zrušenie rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia o zastavení výplaty dôchodku nebolo

dôvodné. Odvolací súd preto v tejto časti predmetu konania rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil podľa ustanovenia § 220 O. s. p.

Pokiaľ ide o otázku trvania nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok, zrušenie ďalšieho rozhodnutia Úradu dôchodkového zabezpečenia o odňatí invalidného dôchodku pre rozpor s ustanovením § 61 ods. 1 zákona č. 121/1975 Zb. bolo takto prinajmenej predčasné a so zreteľom na predchádzajúce závery odvolacieho súdu o zákonnosti rozhodnutia o zastavení výplaty dávky i nesprávne.